

Partiernes ordførere: Erling Dinesen (S), Ipsen (FP), Enggaard (V), Erik Hansen (RV), Palle Simonsen (KF), Poul Boeg (CD), Grete Westergaard (SF), Jens Møller (KrF), Freddy Madsen (DKP), Mølgaard (DR), Birgit Busk (U) og Vestergaard Eriksen (FU).

Efter 1. behandling henvist til arbejdsmarkedsudvalget.

Efter lovforslaget kan *medlemskab* af sådanne organisationer og foreninger, hvortil medlemskab er af afgørende betydning for at opnå en beskæftigelse, beklæde en stilling eller på anden måde udøve et erhverv, *ingensinde* gennem kollektive overenskomster eller gennem overenskomst mellem organisation og virksomhed *pålægges den enkelte erhvervsudøver*, for så vidt disse foreninger og organisationer har tilknytning til bestemte politiske partier eller yder tilskud til sådanne eller deres presse.

Om baggrunden for lovforslagets fremsættelse hedder det bl. a. i de ledsagende bemærkninger:

„Kristeligt folkeparti ønsker med sit forslag at sikre den enkeltes adgang til frit at bestemme, hvilket politisk parti han eller hun vil støtte, også gennem medlemskab af en fagforening.

I forvejen er det ved højesteretsdom fra 1966 fastslået, at foreningstvang ikke må anvendes over for offentligt ansatte.

Især inden for det sidste års tid har de socialistiske fagforbund forstærket deres pression over for virksomheder og lønmodtagere med anden fagpolitisk interesse. De store forbunds ledere har offentligt udtalt sig om muligheden for blokade med påfølgende økonomiske tab og afskedigelser på en måde, der må karakteriseres som direkte misbrug af en faglig monopolstilling.

For hovedparten af de skadelidte i de nævnte eksempler gælder, at de store fagforeningers støtte til partipolitiske formål har været udslagsgivende for lønmodtagernes modvilje mod fortsat medlemskab. Det tidligere DASFs — nu SIDs — beslutning om at udnævne tre af folketingets partier til „arbejderpartier“ mod før kun eet — og yde økonomiske tilskud herefter — har ikke gjort modviljen mod fagforeningsdiktaturet mindre.

Vi henviser i øvrigt til grundlovens § 74: „Alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrundede i det almene vel, skal hæves ved lov.“ Desuden til grundlovens § 75, stk. 1: „Til fremme af almenvellet bør det tilstræbes, at enhver arbejdsduelig borger har mulighed for at arbejde på vilkår, der betrykker hans tilværelse.“

Endelig henvises til konventionen fra Den Internationale Ar-